

Đối Nghé

Sau một thời gian hành nghề ở Phi Châu, thấy con cái đã bắt đầu lớn và phải về Mỹ để chuẩn bị vào Đại Học, tôi đã tự đặt một số câu hỏi: mình sẽ tiếp tục làm việc ở Phi Châu để补充 cho chúng nó ăn học, hay mình phải theo chúng về Mỹ? Bạn Pháp và Mỹ đều khuyên tôi nên ở lại, để con về một mình. Tôi thì không nghĩ vậy, vì nghĩ rằng có mình, con mình sẽ vung bung hơn để ăn học, và mình cũng sẽ có nhiều cơ hội để gần gũi chúng và hướng dẫn chúng. Nhưng người bạn VN của tôi đều tán thành quan điểm của tôi, nhưng nhung ban ngoại quốc thì tôi nay hoài nghi cho họ là đúng. Đó cũng là vì quan điểm về gia đình của họ và của mình khác xa nhau lắm.

Đĩ nhiên, mỗi lo âu lớn nhất vẫn là, khi trở về Mỹ, sẽ làm gì để sinh sống đây. Ý kiến thì không thiếu gì, nhưng phải chờ đến lúc thi hành mới biết ý kiến có thực tế không. Trong khi chờ đợi, để có thêm phần nào hy vọng, tôi bèn học hỏi thêm về điện tử. Sau khi mua SETU là chỗ làm việc của tôi mua một Computer, tôi đã viết một số programs về kỹ thuật cũng như về kinh toán và quản trị, và nhờ vậy đã thu được một số kinh nghiệm quý báu có thể ghi vào resume, đồng thời đã giúp SETU rất nhiều trong việc quản trị của họ, và hoàn tất mỹ mãn công tác của USAID và WORLD BANK.

Về Mỹ một thời gian ngắn, tôi được một chỗ làm không liên quan gì đến nghề nghiệp, nhưng với đồng lương khiêm tốn, đã giúp cho tôi và gia đình đủ thì giờ để tĩnh kẽm lâu dài hơn. Nói tóm tắt, tôi đã nghĩ tới các biện pháp sau đây:

- Trở lại làm việc ở Phi Châu. Hàng Louis Berger vẫn điện thoại thường xuyên hỏi có đi Phi Châu lại với họ không. Nhận lời thì quá dễ, nhưng không đúng đường lối mình đã tự vạch.



- Xin việc với các hãng Công Chánh ở đây. Có mấy nơi interview, nhưng không có chỗ nào nhận, hỏi ra thì biết là vì mình không có bằng cấp Mỹ hoặc kinh nghiệm Mỹ.

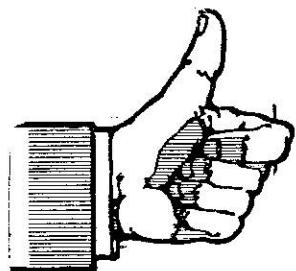
- Xin việc với các hãng điện tử (program). Không có một interview, cũng vì lý do tương tự.

- Làm business: quá khó với mình, vì mình chưa quen thuộc với cách thức làm business ở Mỹ.

Vậy, nếu gạt chuyên trở lại Phi Châu và làm business, chỉ còn cách là đi học thêm để có bằng cấp Mỹ vậy. Muốn sách vở của một số AHCC, tôi bắt đầu nghiên cứu, và nhận thấy cũng phải cả năm mới có thể lấy PE, vì có những môn như Chimie sẽ đòi hỏi nhiều thời gian để nghiên cứu, còn học lại Master chắc cũng sẽ khoảng 1 năm. Đã vậy, học xong, có bằng, cũng chưa chắc tìm được việc, mà có việc rồi, cũng sẽ nom nắp mặt việc, vì số kỹ sư CC thì quá đông so với một thị trường đang thu hẹp. Do đó, tôi đã nghĩ là nên chuyên hướng qua ngành software, vì đâu sao, ngành này cũng tương đối mới mẻ hơn.

Ở vùng DC này cũng có tên năm sáu trường dạy về Software. Gạt trường Đại Học, vì mất quá nhiều thời gian, và các trường nhỏ bé, còn lại hai trường mà tôi ưng ý nhất. Khảo sát giá cả, đi xem trường ôtô, chỗ đậu xe, tỷ số sinh viên có việc làm sau khi ra trường, sau khi qua một test của trường, tôi đã cấp sách đi học lại sau gần ba mươi năm bước ra khỏi trường Kiều Lộ.

Khi đi học, nho đã có nhiều kinh nghiệm làm program, tôi không cần học nhiều vẫn dùng để một cách dễ dàng. Mới vào học, trong lớp có 25 sinh viên, khi ra trường, chỉ còn 12 người, trong số có một kỹ sư CC (tôi), hai kỹ sư hoá học, một BA về business administration, và một số khác đã học College loại hai năm. Phần lớn đều đã học máy cua về programming, vì vậy họ cũng dễ dàng. Để hỗ trợ nó, tôi đã làm tất cả các Project extra-credit, nhô vây mà các thầy rất thường, vì xưa nay chưa có ai làm vậy cả.



chúng Paris và các nơi lân cận thường mới mệt suýt 5 ngày trong một tuần lễ tại các nhà máy hay bàn giấy, họ cũng may được có một cảnh la để tiêu khiển một vài giờ.

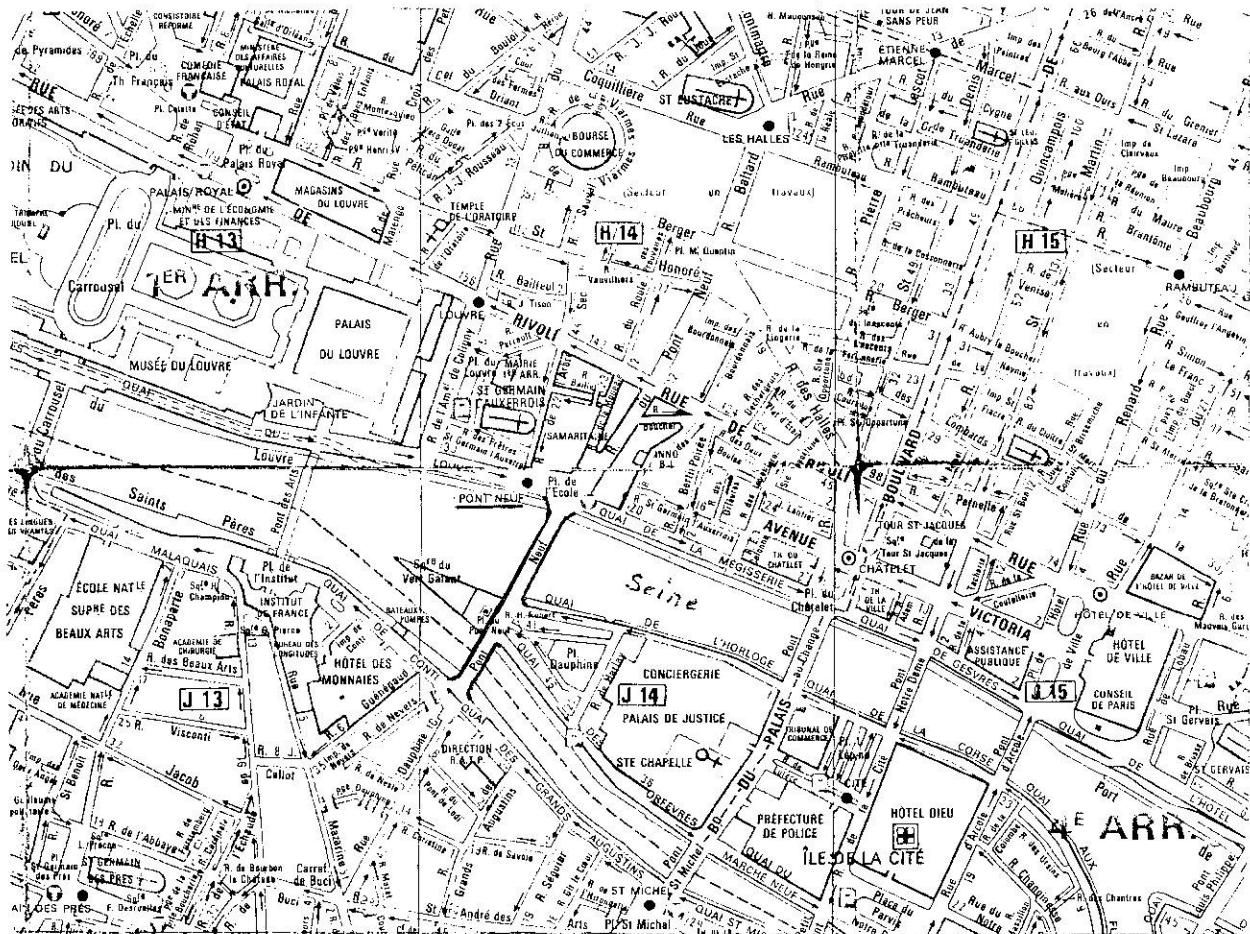
Biết bao nhiêu cây cầu trên sông Seine như cầu Alexandre, cầu Austerlitz... đã phải biết bao nhiêu kỹ thuật già, bao nhiêu thợ chuyên nghiệp mới xây cất xong mà đến ngày hoàn thành chỉ giàn đì có một số công chúa hay dân biểu theo thường lệ đến khánh thành. Họ ra có vài ngưởi qua đường lúc đó dừng lại nhìn, qua rồi nhận định là cây cầu đã phải biết bao công phu để làm tiệm lỏi cho luô thông cho hai bên bờ sông để đổi mãi mãi...

Sử lập tì băng cách tạo nên một công tác quái dị này phải chăng chỉ có một ý phỏng ra (lancer) tên tuổi của tác giả và kéo theo sau nữa là các hoa phẩm của tác giả mà phản động công chúng pháp chưa được biết đến.

KHÚC DAN

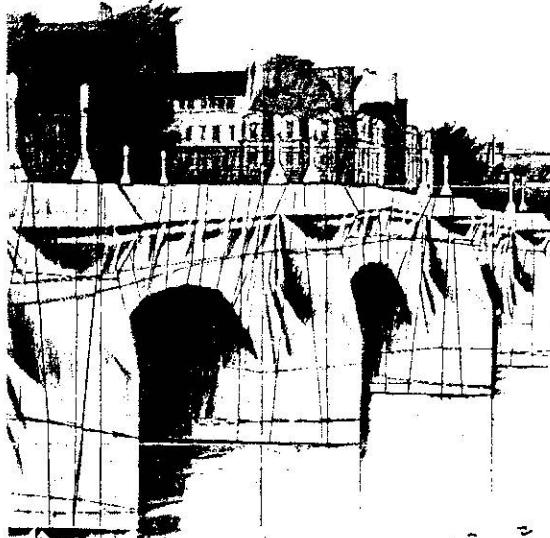
- (1) Các lối này là của du khách, dịch theo nguyên văn ra tiếng Việt Nam.

(2) Chủ lập dị của Việt Nam dùng để chỉ định phẩm và tính của công tác trên có lẽ được dung nghĩa. Chủ lập dị bao gồm biệt bao ý tuồng sâu xa.



Vi trí Pont Neuf

MỘT CỘNG TÁC KỲ DIỆU



Pont neuf bao bọc băng vai

ĐỒI NGHÈ TIẾP THEO

Hai tháng cuối cùng, trưởng gởi các sinh viên có trên 95% điểm đã làm thêm ở các hãng tư, gọi là Honors Program. Đã làm như vậy cũng cái lợi là giúp mình có thêm reference, thêm kinh nghiệm về cách làm việc ở Mỹ, ngoài ra, nếu các hãng đó cần người, có thể họ sẽ muốn mình, nếu thích mình. Đây là một sáng kiến mới mẻ của trưởng, mà chắc chắn trong ít lâu, ở đâu rồi cũng sẽ có.

Tháng cuối cùng, trưởng dành khá nhiều thời giờ để dạy cho sinh viên cách tìm việc: làm sao làm resume, tìm việc ở đâu, nếu có interview thì ăn mặc ra sao, nói năng thế nào, hỏi tự nó câu gì, viết thư cảm ơn sau khi interview... Nói tóm lại, nếu ra trường một tháng hay hai tuần mà không có interview nào, thì phải lo sửa resume; nếu có interview mà không đậu, là khoa ăn nói còn kém, trưởng sẽ mở một khóa riêng (không tôn ti) để đút lai sinh viên theo lối audio-visuel. Trường cũng cố gắng để tìm việc cho sinh viên (nếu tìm không ra, trưởng sẽ ê!)

Học ngành này có một điều đáng lo là nếu trong vòng 3 tháng mà không có việc làm, thì sẽ khó lâm. Biết vậy, nên tôi đã chủ trương là ra trường, có job nào cũng nhận đại hết, rồi sau đó, nếu quá tệ, sẽ tìm job khác, vì có job mà nhảy thì dễ, nhưng thật nghiệp mà đã kiếm việc thì hết sức cay chua. Cũng may cho tôi, là ra trường được một tuần, thì có một hãng khá tốt muốn tôi, nên tôi cũng chưa cần đặt ra vấn đề nhảy chỗ khác.

Vì nghĩ rằng công ăn việc làm là một trong những vấn đề quan trọng nhất của chúng ta sau khi rời khỏi Việt Nam, tôi đã viết bài này để chia sẻ kinh nghiệm tìm việc. Bạn nào muốn chỉ giáo thêm điều gì, hoặc hỏi thêm bất cứ chi tiết nào, xin liên lạc với tôi ở địa chỉ mới là 2421 Hidden Valley Lane, Silver Spring, MD 20904, điện thoại (301) 384-1752.

Silver Spring, Noel 1985

BƯU ĐÔN

CUNG CHIÊM LĂNG TIẾP THEO

Ông đoán chắc đó là lăng của Hoàng Đế Quang Trung, vì xét cái khung cảnh hùng vĩ ấy, không thể có mộtutherford nhân nào mà có cái quan niệm xây một cái lăng với kiến trúc đơn giản mà hùng vĩ như vậy. Chắc chắn là lăng của Hoàng đế Quang Trung. Ông rất vui mừng thấy việc tìm kiếm của ông đã có kết quả.

Sau một thời gian để tìm thêm tài liệu ông rู้ các học sinh của ông ở các lớp 11 và 12 đi thăm lăng một lần thử; hai một cách kỹ hơn, vì không mất công tìm kiếm. Về sau, ông có viết kể lại việc khám phá lăng này đăng trong tạp chí nghiên cứu lịch sử tại Saigon. Sau khi ông mất, các bạn bè của ông có thâu góp những tài liệu lịch sử của ông đã viết, trong đó có bài nói về việc tìm ra lăng này, để in thành sách.

Năm 1941, tôi là học sinh của ông, nên có tham gia vào số học sinh đi cung chiêm lăng lần thứ hai này. Nay tôi xin kể lại, vì nghĩ rằng nếu có người không có dịp đọc bài trên tạp chí ở Saigon, thì qua bài này cũng có một quan niệm về lăng của vị anh hùng dân tộc của nước nhà.

Hôm đó, chúng tôi tụ họp tại nhà giáo sư ở gần cầu Bến Nghé, từ lúc mờ sáng, đèn giàn trưa thì đi đến nơi. Chúng tôi thấy:

- Ngôi mộ xây bằng vôi mật, có một cái lỗ hổng lớn nay đã bị lắp kín, chúng tôi mở đã bị người ta đào lên để lấy cốt ra.

- Lăng có tấm bia rất lớn bằng đá dày, đã bị hạ xuống và bị vết buá đục xoá cả chữ, để người ta không thể đọc.

- Ba bức thành bao bọc cao đến đầu người, có ba cửa mở theo một hướng.

Lăng vốn ven chí có ngôi mộ và ba bức thành vòng tròn đồng tâm, mà sao lăng có một vè hùng vĩ thiêng liêng kỳ lạ! Phải chăng khí thiêng của trời đất có quy tụ lại nơi đây, mặc dầu vị anh hùng không còn nằm tại đây nữa.

Dám học sinh chúng tôi, tóp thì công kênh nhau để trèo lên trên thành, tóp thì di quanh quẩn trong lăng, ... cho đến lúc trời về tà thì im lặng ra về, đi xa còn quay đầu nhìn lại một lần nữa.

Sau cuộc cung chiêm lần thứ hai này, giáo sư Nguyễn thiệu Lâu cũng không có dịp đi thăm lăng nữa, và trong dám học sinh chúng tôi chắc cũng không có ai đi thăm lại được.

Bây giờ không biết tình trạng lăng ra sao ???

Kết